Έξω οι ιμπεριαλιστές φονιάδες από το Ιράν.

Νέα επίθεση, λίγους μήνες μετά την πρώτη απρόκλητη επιδρομή τους, εξαπέλυσαν από κοινού το Ισραήλ και οι ΗΠΑ εναντίον του Ιράν, και πάλι με τον ίδιο ωμό και τυχοδιωκτικό τρόπο, και πάλι εν μέσω διαπραγματεύσεων, παραβιάζοντας κάθε έννοια διπλωματίας και διεθνούς δικαίου. Από την πρώτη στιγμή οι αδιάκριτοι βομβαρδισμοί προκάλεσαν βαριές απώλειες ανάμεσα σε αμάχους, όπως τις 170 μαθήτριες με τους δασκάλους τους που δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ σε ιρανικό δημοτικό σχολείο. Η φωτιά του πολέμου έχει ήδη εξαπλωθεί σε όλη τη Μέση Ανατολή μετά τις σφοδρές επιθέσεις αντιποίνων που εξαπέλυσε το Ιράν -όπως είχε ρητά και εκ των προτέρων δηλώσει- σε διάφορες αμερικανικές βάσεις σε 15 χώρες της ευρύτερης περιοχής.

Εδώ και δεκαετίες, μετά την ισλαμική επανάσταση του 1979 που ανέτρεψε το υποτελές καθεστώς των σάχηδων, έχει χρησιμοποιηθεί μια σειρά επιχειρημάτων για να αιτιολογηθεί η αμερικανοϊσραηλινή επιθετικότητα εναντίον του Ιράν (τα πυρηνικά, η έλλειψη δημοκρατίας, η καταπίεση των γυναικών και των αντιφρονούντων, η εχθρική στάση του Ιράν απέναντι σε ΗΠΑ και Ισραήλ, η υποστήριξη της τρομοκρατίας κ.ο.κ.) Στην πραγματικότητα, όσον αφορά το Τελ Αβίβ, το Ιράν αποτελεί το τελευταίο και μεγαλύτερο εμπόδιο για τη δημιουργία του «Μεγάλου Ισραήλ», δηλαδή για την ολοκληρωτική επικράτηση, επέκταση και εδραίωσή του σε ολόκληρη την περιοχή που διεκδικεί ως δικαιωματικά δική του, επειδή «έτσι ορίζει η Βίβλος». (Τον εξωφρενικό ισχυρισμό επανέλαβε πρόσφατα εντελώς ανενδοίαστα ο Αμερικανός πρέσβης στο Ισραήλ Μάικ Χάκαμπι, δηλώνοντας ότι το Ισραήλ «δικαιούται» τα εδάφη από τον Νείλο ως τον Ευφράτη). Όσο για τις ΗΠΑ, στον αέναο αγώνα τους για παγκόσμια κυριαρχία, αλλά και με σχεδόν σύσσωμο το πολιτικό τους προσωπικό σε κατάσταση ομηρίας από το σιωνιστικό λόμπι και τους εβραίους ολιγάρχες (μέσω χρηματοδοτήσεων, εξαγορών, εκβιασμών κ.λπ.), έχουν εντάξει την καθυπόταξη του Ιράν στον ευρύτερο σχεδιασμό τους για τον πλήρη έλεγχο της περιοχής και κατ' επέκταση για την παγκόσμια ηγεμονία.

Ιδιαίτερα τώρα, με την Pax Americana να έχει καταρρεύσει, με την ανάδυση νέων ισχυρών παικτών στην παγκόσμια σκακιέρα (ειδικά της Κίνας) και τον κίνδυνο απώλειας της πρωτοκαθεδρίας, οι προσπάθειες των ΗΠΑ για σταδιακή εξουδετέρωση και του παραμικρού κόμβου αντίστασης έχουν επιταχυνθεί. Από την γκανγκστερική επιδρομή στη Βενεζουέλα και την απαγωγή του προέδρου της χώρας ως τις απειλές για αρπαγή της Γροιλανδίας, από το ακόμα μεγαλύτερο σφίξιμο της θηλιάς γύρω από την ηρωική Κούβα ως τον εκφοβισμό και τους εκβιασμούς εναντίον φίλων και εχθρών αδιακρίτως, από τους βομβαρδισμούς σε κυρίαρχες χώρες που πραγματοποιεί ο εκλεγμένος ως… «πρόεδρος της ειρήνης» Ντόναλντ Τραμπ ως τον ανεξέλεγκτο εμπορικό πόλεμο μέσω της επιβολής τεράστιων (και

παράνομων) δασμών σε όλες τις χώρες της υφηλίου, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός επιχειρεί να διατηρήσει πάση θυσία τα κεκτημένα του. Ο έλεγχος των ενεργειακών πηγών αλλά και των διαμετακομιστικών οδών, η τεχνολογική κυριαρχία, η χρηματοοικονομική ηγεμονία, η στρατιωτική ισχύς, είναι αδιαπραγμάτευτα ατού που η Ουάσιγκτον δεν είναι διατεθειμένη να απεμπολήσει.

Στο πλαίσιο των σχεδιασμών αυτών, κρίνεται αναγκαία από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ η αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν, αλλά και, ιδανικά, η κατάτμησή του σε μικρότερα, εξαρτημένα και αδύναμα κρατίδια – εξ ου και η συνεχής αναμόχλευση και υποδαύλιση από τη CIA και τη Μοσάντ των αποσχιστικών τάσεων διάφορων εθνοτήτων μέσα στη χώρα (Κούρδων, Βαλούχων, Αζερμπαϊτζανών κ.λπ.) Σ' αυτό το σχεδιασμό εντάσσεται η δολοφονία του σιίτη πνευματικού ηγέτη Χαμενεΐ, του πρώην προέδρου Αχμαντινετζάντ, αλλά και η απόπειρα εξόντωσης ολόκληρης της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας, με την ελπίδα ότι θα ακολουθήσει χάος και θα ευνοηθούν οι επιθυμητές εξελίξεις. Με τη γνωστή τραμπική ξεδιαντροπιά, άλλωστε, και με τη χαρακτηριστική ιμπεριαλιστική αντιμετώπιση των λαών σαν αναλώσιμου υλικού, ο στόχος της «αλλαγής καθεστώτος» έχει δηλωθεί ξεκάθαρα και εναλλάσσεται κατά το δοκούν με τις δήθεν «ευγενείς προθέσεις» περί «απελευθέρωσης του ιρανικού λαού από τον ζυγό της τυραννίας».

Όσο για την «πολιτισμένη» Ευρώπη, έρμαιο πια και παρακολούθημα των Αμερικανών αφεντάδων, με την πιο ξεφτιλισμένη πολιτική ηγεσία των τελευταίων δεκαετιών, όχι μόνο δεν τολμάει να αρθρώσει μια λέξη καταδίκης για τα αμερικανοϊσραηλινά εγκλήματα, αλλά αντίθετα συντάσσεται και στηρίζει την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα. Άλλωστε οι Ευρωπαίοι, παλιοί αποικιοκράτες οι περισσότεροι, ιμπεριαλιστές και οι ίδιοι, ή ψοφοδεείς υποτακτικοί και υποτελείς του εξουσιαστή τους, συνεχίζουν να αποδύονται σε μια κούρσα εξοπλισμού της ηπείρου μας μέσω του ReArm Europe, στοχεύοντας στη συγκέντρωση 800 δις ευρώ για την «ενίσχυση των ευρωπαϊκών αμυντικών υποδομών», σε πλήρη αντίθεση και σε βάρος των αναγκών των ευρωπαϊκών λαών.

Η ελληνική κυβέρνηση δεν έμεινε αμέτοχη: αφού αναμάσησε, σαν φερέφωνο των εγκληματιών ΗΠΑ-Ισραήλ, τα γελοία προσχήματα των ιμπεριαλιστών, συνεχίζει να εμπλέκει τη χώρα στον πόλεμο, με τη βάση της Σούδας ορμητήριο για τα αμερικανικά αεροπλανοφόρα, με Έλληνες φαντάρους που προτίθεται να στείλει στην αιματοκυλισμένη Γάζα, διατηρώντας στη Σαουδική Αραβία τους Patriot που έχει παραχωρήσει στο καθεστώς του Ριάντ, με ελληνική φρεγάτα στην Ερυθρά Θάλασσα.

Ο νέος αυτός πόλεμος που ξέσπασε στη γειτονιά μας εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους για ολόκληρο τον κόσμο. Οι επιπτώσεις θα είναι σαρωτικές – και οι πρώτες θα φανούν με την αύξηση των τιμών της ενέργειας παγκόσμια.

Ενώνουμε τη φωνή μας με το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα σ' όλο τον κόσμο ενάντια στους διεθνείς τρομοκράτες της Ουάσιγκτον και του Τελ Αβίβ και απαιτούμε να σταματήσουν τώρα τις επιθέσεις εναντίον του Ιράν.

Πιο ισχυρό από τις βόμβες είναι το κίνημα αλληλεγγύης στους δοκιμαζόμενους λαούς, υπέρ της ειρήνης και ενάντια στους άδικους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Να διακοπεί αμέσως κάθε συνεργασία και διευκόλυνση σε ΗΠΑ και Ισραήλ.

Να κλείσουν οι βάσεις, έξω τώ ρα από το ΝΑΤΟ.

Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα.

Αλληλεγγύη στο λαό του Ιράν.

Λευτεριά στην Παλαιστίνη.